

*Revista Școlii Gimnaziale
"Gheorghe Banea" Măcin*

Hercinica

Anul XXII (XXI) nr.34 - ianuarie 2023

Sumar

Editorial	1
Gânduri de copil	3
Viața...ce este viața? /Chipul bunicilor	3
Vino cu mine, școala este și pentru tine!	4
Toamna	5
Prietenia frunzelor /O altă legendă a dovleacului de...Halloween	6
O inimă caldă în regatul înghețat /O zi de iarnă cu tata	7
Dansul fulgilor de nea	8
Debut literar	8
Omul de zăpadă / Misterul iernii	8
Sunt un mic creștin/Familia / Toamna / Doamne, ale Tale cuvinte	9
Iarna / Să fii creștin / Un copil credincios	10
Iubirea familiei / Azi îți bat la ușă Doamne	11
Eu, biserica și Dumnezeu	12
Steaua de la Bethlehem	13
Bucuria sunetului	14
Lumea prin ochii de copil	15
Vacanță la Les Gets	15
Dragul meu jurnal	16
English is fantastic/Vise de zăpadă	17
Sărbătorile pe rit vechi	18
Păstrarea tradițiilor	19
Sărbători dulci	20
Proiecte educaționale	20
Puterea lumii media	20
Ziua limbilor europene	21
Le professeur de francais	22
Diversitatea – arta de a gândi individual și împreună	23
Științe –Astronomie - SF	24
Dependența de droguri	24
Meteoriții / Colonizarea planetei Marte	26
Akina / Când SF-ul devine realitate	27
Sport, bucurie și sănătate	28
Sportul – pasiune și reușită	29

COLECTIVUL DE REDACȚIE

ISSN 2065-9237

FONDATORI: prof. OPRESCU NARCIS DORU, VINGA IOAN

PROFESOR COORDONATOR: GHEORGHE LILIANA, OPRESCU NARCIS DORU

REDACTORI: Mocanu Bianca – Elena, Măcineanu Claudia, Cazacioc Edvin, Comșa Daniela, Cătrună Eduard, Adămach Alexandru, Leonte Anamaria, Crăciun Diana -Theodora, Evduh Ștefan – Vlad, Vlădilă Ciprian – Liviu, Vasile Crina, Văcaru Ioana, Cabaua Sara - Alexia, Rusu Ștefania – Alina, Oancea Augustin, Nastasiu cristian, Cabaua Gabriela, Cîreașe Irina, Suci Ruxandra – Ioana, Gurău Iasmina, Bornescu Narcisa, Eremia Elena, Florea Raluca, Bucur Costin, Lungu Gabriel – Cristian, Diciu Mihaela – Alexia.

Colaboratori /Profesori îndrumători: prof. Oprescu Narcis Doru, PIP Tulică Constanța, prof. Mitu Elena, prof. Sandu Anișoara, prof. Gheorghe Liliana, prof. Nistor Ioana, prof. Obancia Daniela, prof. Jalea Lilica, prof. Teoharidis Mihai

Ilustrație copertă: Colectivul de redacție

Editorial

Educația în era digitală

Societatea noastră este un amestec de promisiuni excepționale și de perspective neliniștitoare, de evoluției dezirabile și de izbucniri tehnologice necontrolabile, de om depinzând sensul evoluției: spre progres sau spre autodistrugere. Criza covid a scos la suprafață cel puțin în domeniul educației din România incapacitatea noastră de adaptabilitate la realitatea care ne înconjoară.

Educația în secolul 21 nu se mai poate face doar cu tabla și cu creta. Tehnologia a avansat și pune la dispoziția spațiului educațional instrumentele sale. Tinerii și copiii sunt atrași de cultura digitală și de suporturile tehnice care o promovează. Pentru a intra în conexiune cu acești tineri și copii, profesorii trebuie să vorbească limba lor, să valorifice abilitățile lor pentru oferirea de noi experiențe de învățare. Noile tehnologii de informare și comunicare pot ușura instruirea, pot să îi confere acestora noi dimensiuni în spațiul virtual (jocuri virtuale, grupuri de discuții, clase mobile, resurse on line, proiecte de grup, portofolii digitate etc.). Integrarea tehnologiei în educație aduce experiența de învățare la un alt nivel mult mai apropiat de limbajul generației nativilor digitali.

Educația tehnologică capătă noi valențe, devenind o componentă de bază a învățământului modern românesc, disciplină menită să integreze mai bine elevul în societate la absolvirea școlii.

Generațiile de copii și adolescenți care sunt acum pe băncile școlii, trebuie să facă față în viitor unor noi provocări diferite de cele pentru care au fost pregătiți. Din acest motiv școala trebuie să formeze la elevi deprinderi de învățare pe tot parcursul vieții în acord cu cerințele pieței muncii și cu schimbările societății din secolul XXI. Aceste abilități de învățare creează noi competențe care îi fac pe elevi nu numai să se integreze într-o societate într-o continuă dezvoltare, dar să își și aducă o contribuție inovativă.

Inovarea pedagogică a devenit o necesitate în abordarea învățământului prin introducerea unor schimbări, în scopul creșterii eficienței procesului de instruire și formare a personalității elevului român. De altfel într-un sens mai larg, inovația înseamnă introducerea noului pentru obținerea de rezultate utile.

Formarea capacității de a utiliza calculatorul, de a folosi internetul este benefică elevilor, atât în activitatea școlară cât și în cea extrașcolară, în plan cognitiv cât și psihic, prin relaționarea cu lumea oferită de aceste instrumente de lucru ale mileniului al III-lea.

Prioritatea învățământului o constituie informatizarea, softul educațional, reprezentat de programele informatice special dimensionate în perspectiva predării unor teme specifice, ceea ce reprezintă o necesitate evidentă. Folosirea unei platforme digitale poate contribui la stimularea interesului elevilor pentru cunoașterea științifică a lumii. Trecerea de la învățarea tradițională la cea digitalizată mai are un beneficiu, aceea că ține cont de bunăstarea psihică a elevilor, profesorilor și părinților punându-i în centrul atenției dar mai ales oferindu-le sprijin psihologic și psihosocial atât pentru copii și tineri, precum și pentru cadre didactice și familii pentru a reacționa la incertitudinile privind viitorul și frica de necunoscut.

Uniunea Europeană și-a propus ca între 2021 și 2027 să îmbunătățească educația digitală. Primul scop pe care și l-au propus este „Încurajarea dezvoltării unui ecosistem de educație digitală de înaltă performanță”, iar al doilea constă în „Dezvoltarea aptitudinilor și competențelor digitale relevante pentru transformarea digitală.”.

Un profesor eficient știe care sunt cele mai bune instrumente care pot susține activitățile de predare-învățare sau evaluare, știe cum și când să le folosească, având în vedere că raportul de complementaritate între uman și tehnic este necesar și benefic. Poveștile, jocurile copilăriei, contactul direct, conversația față în față își păstrează rostul lor în dezvoltarea copiilor. Centrarea pe elevi presupune ca activitatea de predare să fie adaptată la nevoile și experiența de cunoaștere a elevilor, să genereze învățare activă și să valorifice stilurile diferite de învățare ale acestora. Pentru ca învățarea activă să se producă, profesorii trebuie să angajeze elevii într-un efort intelectual, să trezească resorturile afective și volitive ale acestuia, apelând la metode și mijloace de învățământ adecvate. Copiii sunt diferiți și au așteptări diferite.

În era digitală în care trăim, paradigma cunoașterii trebuie să fie una a dialogului, educația trebuie să meargă dincolo de instrumentele culturale specific.

Dezvoltarea educației în direcția dialogului nu poate fi decât rezultatul unui mod de predare-învățare-evaluare la un nivel de conceptualizare mai ridicat decât în trecut. Pentru că dialogul presupune deschidere, lărgirea orizontului și adâncime, acest mod de învățare este atât o direcție individuală pentru elev, cât și una socială pentru școală ca întreg.

Combinarea TIC cu metodele tradiționale pedagogice reprezintă o schimbare de paradigmă cu implicații

asupra cunoașterii în societate în general și asupra învățării în special, de aceea disciplina pedagogică trebuie modificată în conformitate cu noul context în care trăim.

Folosirea TIC în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție elegantă la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrarea TIC în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra ultimele descoperiri tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere.

Digitalizarea înseamnă o nouă descoperire revoluționară care a adus schimbări semnificative în societatea secolului 21. A îndreptat sarcinile de zi cu zi într-o direcție pozitivă, a dat o nouă viață proceselor de muncă și a făcut afacerile mult mai productive.

A devenit un element cheie erei noastre, fiind prezent în toate domeniile vieții și merge înainte fără oprire pe o cale pavată cu dezvoltări inovatoare.

<https://tinker-edu.ro/despre-noi>

<https://www.qualform.snsh.ro/campanie-online/a-fi-profesor-in-era-digitala>

prof. Liliana Gheorghe

Educația digitală este o nevoie care crește exponențial încă de la apariția calculatoarelor și apoi a internetului. Desigur că *prima formă a calculatorului*, inventată de către Charles Babbage în secolul 19, era una mecanică și cerea o vastă cantitate de cunoștințe pentru folosirea acestuia. Însă aceasta a rămas rădăcina tuturor calculatoarelor apărute ulterior.

Primul calculator (*computer*) care avea interfață grafică și suporta un sistem de operare a fost scos pe piață de către Xerox PARC în anul 1973. De atunci încoace tot mai mulți oameni își doreau să cunoască ce știe să facă această minune tehnologică apărută într-o formă atât de accesibilă chiar și celor necunoscători în ale matematicii și informaticii. Unul dintre lucrurile fascinante despre acest computer era acela că utilizatorul putea să printeze tocmai ceea ce vedea înaintea ochilor pe ecranul acestuia, lucru nemaiîntâlnit până atunci. Educația digitală a ajuns să fie în prezent catalogată drept o nevoie esențială pentru societatea modernă.

Gânduri de copil...

Viața... Ce este viața?

...Șuieratul șinelor înguste străbătute de trenurile grăbite se reflectă în viețile noastre de zi cu zi. Părinții agitați în goana lor nebună și necontrolată parcă de a face bani ca să ducem o viață mai bună par să nu observe cât de repede trece timpul...viața.

Luptând cu orice clipă, cu capul pe umeri și cu pieptul înainte, să ne ofere totul necondiționat, să ne pună pe tavă totul să ne îndeplinească orice dorință de mâncare sau veșminte.

Timpul e scurt, activitățile tot mai multe, pe tocuri fugind, dar cine să asculte? Dorințele copiilor sunt mai mărunte, viitorul lor în ochii părinților ajung adevărate catapulte.

Într-o zi când ieșeam de la cursul de chitară, mama Viviane ne aștepta.

- Hai, *ma chérie*, sunt cam pe fugă, trebuie să ajung la slujbă! A spus mama ei grăbită. Cursul de chitară s-a terminat, cinci minute am câștigat, ajungem la șah și am rezolvat!
- Dar, *maman*, nu poți să suni să zici că ai fractură și să mergem la pictură?
- Viviane, șahul este sportul minții, iar pe mine mă așteaptă toți pacienții.

Și așa mi-am dat seama că viața trece, copila crește, iar mama se petrece.

Prinși în furnicarul de zi cu zi, uităm să staționăm, uităm să ne bucurăm, chiar împreună să ne jucăm. Ei vor munci și vor exista într-un viitor pierdut, fără să știe, fără să cunoască farmecul și desfătarea vieții din secolul trecut.

Argumentul este și a fost viabil, la copii un viitor fiabil!

Măcineanu Claudia, clasa a VII-a B

Chipul bunicilor

Pentru mine, bunicii reprezintă o comoară ce trebuie prețuită. Aceștia sunt acele ființe minunate care își îndrăgesc nepoții, iar ei simt această dragoste nemărginită. Când mă gândesc la bunici, îmi aduc aminte de chipurile blânde ale acestora și de momentele petrecute împreună. Încă de mică obișnuiam să merg la ei în vacanța de vară. Era perioada mea preferată din an. În fiecare zi mă simțeam minunat alături de ei, ne jucam împreună și aveau mereu răbdare cu mine.

Pentru toți copiii, bunica este imaginea vie a blândeții și a răsfățului. Sunt foarte recunoscătoare pentru bucuria de a-mi fi cunoscut bunicii și a mă fi bucurat de ei din plin. Cu toții m-au protejat și mi-au oferit dragoste și înțelegere, iar atenția mea se îndreaptă asupra bunicii.

Primul lucru la care mă gândesc atunci când bunica îmi apare în minte este amintirea verilor petrecute cu ea.

Bunica îmi făcea mereu cele mai delicioase bucate, îmi împletea părul și iubeam faptul că nu mă certa niciodată, chiar dacă eu nu eram întotdeauna

cel mai cuminte copil. Iar pe bunicul mi-l aduc aminte ca fiind persoana care îmi făcea toate poftele, de exemplu, de fiecare dată când se întorcea din oraș, îmi aducea dulciuri.

Aproape în fiecare seară, înainte de culcare, obișnuiam să stăm toți trei împreună și să ascultăm cum citea bunicul câte o poveste. Uneori citea și anumite paragrafe din Biblie. Chiar dacă am crescut, am rămas la fel de apropiați și prețuiesc fiecare clipă petrecută alături de ei.

Bunicii mei sunt acei oameni care îmi sunt dragi și care îmi sunt prețioși. Sunt doi oameni care au însemnat mult pentru mine, și care îmi vor rămâne în suflet pentru totdeauna. Sunt oamenii care îmi sunt modele de urmat, și care îmi sunt pilde de curaj, iubire și înțelepciune.

Ei îmi spun mereu cât de mult mă iubesc, iar eu mă simt cel mai norocos copil, deoarece este o binecuvântare să ai asemenea bunici!

Văcaru Ioana, clasa a VIII-a B

Vino cu mine, școala e și pentru tine!

Să fii copil înseamnă să iubești, să fii iubit, să înveți din greșeli, să ai parte de bucurii și speranțe.

Copiii sunt cel mai de preț lucru pe care îl pot avea oamenii. Din dorința de a-i proteja și pentru a le oferi șanse egale au fost introduse *Drepturile Copilului*. Acestea reprezintă un dar care i se cuvine și de care trebuie să se bucure, simțindu-se în libertate, securitate, demnitate.

Toate *Drepturile Copilului* sunt proclamate în *Declarația Drepturilor Copilului* adoptată de ONU în 1959.

Promovarea acestor drepturi urmărește creșterea acestuia în spiritul păcii și toleranței. Dintre drepturile fundamentale mă voi opri la cele de a avea ***o viață decentă, la sănătate și integrare a copiilor cu dizabilități***.

Oamenii pot face să se întâmple miracole. O poveste care m-a impresionat și din care am învățat că iubirea față de ceilalți te poate face fericit.

Olivia este elevă în clasa a IV -a la o școală din Iași. La cinci ani, a suferit un accident și a rămas paralizată parțial, fiind imobilizată într-un scaun cu rotile. Aceasta se putea opera, dar familia Oliviei nu era prea înstărită, abia își permitea să plătească chiria, dar să dea banii pe o operație atât de scumpă, la o clinică particulară.

Din păcate, tatăl Oliviei a început să consume alcool, ceea ce o făcea pe copilă să sufere și mai mult. De-a lungul timpului doamna învățătoare a încercat să o ajute pe Olivia, să o integreze în grupul clasei, unde uneori unii colegi o excludeau. Olivia le-a demonstrat că este un copil normal chiar dacă era dependentă de scaunul cu rotile. Și totuși minunile există!!! Conducerea școlii alături de alți oameni de suflet au inițiat strângerea sumei necesare operației în străinătate.

Aceasta fost un succes, iar fetița a început din nou să meargă, după o perioadă mai lungă de recuperare. Olivia este foarte fericită acum, poate din nou să meargă, iar tatăl a renunțat la viciile sale.

Educația incluzivă presupune ca acești copii cu cerințe speciale cât și cei fără probleme să învețe împreună în instituțiile de învățământ având sprijinul corespunzător.

Fiecare copil este diferit, special și are propriile nevoi. Toți copiii au dreptul la educație, iar o educație separată ar duce la discriminare și marginalizare.

Oameni mari, ajutați-ne să ne cunoaștem drepturile și să ne bucurăm de ele. Oferiți-ne căldură, dragoste, zâmbete, și contribuiți la fericirea tuturor.

Cabaua Sara Alexia, clasa aIV- a A Step by Step

Toamna

Toamna este anotimpul în care elevii se întorc la școală. La țară, oamenii culeg roadele pământului și culeg fructele din grădini. Tot acum sunt culeși strugurii și este făcut mustul. Pe ogoare, după ce grânele sunt recoltate, pământul este arat și semănat cu noi cereale.

Toamna este anotimpul meu preferat. Mă impresionează prin trăsăturile sale, prin emoțiile pe care le trăim când privirile ne sunt încântate de peisaje.

Aceste trăiri le-am regăsit, parcă neatinse, într-un loc drag mie. Anul trecut, după rezolvarea unor probleme familiale, aveam nevoie de recreere, de libertate. Echilibrul interior îl puteam simți într-un singur loc în care aerul se întâlnește cu nemurirea. Lacul este astâmpărul inimii, cugetul sufletului. Aici regăsesc toamna, dar nu ca pe un anotimp, ci ca pe o ființă cu care pot vorbi, destăinuindu-mă. Vântul vuia lin, frunzele dansau jucăușe, fericite că aerul le dădea aripi.

Stau ghemuită pe ponton, uitându-mă pierdută în cercurile rotind de ape, în oglinda sentimentelor mele. Emoțiile nu pot fi descrise, dar simt miile de gânduri ce-mi străpung inima și mă regăsesc, chiar dacă păream pierdută. Simt că toamna îmi dă puteri, mă ridică.

Ea mă reprezintă, indiferent de problemele pe care le am. Mă voi regăsi mereu, ca toamna. Chiar dacă ea este rece și oferă tristețe, statornicia de care dă dovadă umple toate golurile sufletului. Și îmi tot vin în minte cuvintele lui Ionel Teodoreanu: *"...Prunii, deșteptați din toropeala verii, deschid ochi vineți, aiuriți. Merele și perele fug de prin așternutul crengilor, zăgrăvind-și chipurile colorate pe fețele frunzelor, ca să nu le bage nimeni în samă fuga. Dar vântul descoperă înșelăciunea și, pornind în căutarea lor, se uită pe ferești, le vede și le cheamă prin horn. Gutuile îngălbemesc de spaimă, privind pe sora lor mai mare, Luna, care-a albit de groază pe marginea prăpastiei..."*

Dintre toate anotimpurile, nici unul nu întrece în frumusețe și în bogăție toamna. Coborând de la munte cu trena-i aurie, toamna se plimbă prin grădini și pictează în galben tot ce-i iese în cale. Mai aruncă din paleta sa de culori și un roșu strălucitor pe merele livezilor, și un violet pe viile încărcate de rod, un strop de ploaie ici colo și își arată magia ei năucitoare.

Rusu Ștefania-Alina, clasa a VIII-a C

Dacă nu știți, aflați acum curiozități despre toamnă

- În timp ce în Emisfera Nordică, toamna durează din Septembrie până la sfârșitul lui Noiembrie, în Emisfera Sudică, anotimpul rece începe la 1 Martie și se termină pe 31 Mai.
- Crizantemele sunt unele dintre cele mai îndrăgite flori de toamnă. În Asia, ceaiul de crizanteme este la mare căutare, întrucât ar avea proprietăți tămăduitoare și ar feri organismul de boli grave, cum sunt bolile cardiovasculare.
- Frunzele roșii și violet pe care le vedem toamna se datorează zahărului din seva plantelor care rămâne prins în frunzele acestora.
- În mitologia greacă, toamna este momentul când Persefona este răpită de Hades, Zeul Întinericului. Înnebunită de durere, Demetra, Zeița Agriculturii și mama Persefonei, lasă natura să moară până când fiica ei se întoarce în primăvară.

Prietenia frunzelor

Pe o ramură înaltă a unui gutui, doua frunze se prinseră la vorbă.

Frunza care începea să se usuce era dezamăgită că trăise prea puțin și tot comenta în continuu arătându-și nemulțumirea. Cealaltă frunză care nu se uscase încă încerca să o împace pe cealaltă spunându-i că toate se vor usca în curând și vor cădea.

Frunza uscată după ce și-a venit în fire, o întrebă pe prietena ei ce i-a plăcut așa de mult în acest copac. Ea îi spuse că îi plăcuse să vorbească cu florile roz ale pomului apoi când începuseră să se coacă și gutuile, îi făcea plăcere să le dea note după cum arătau. Apoi frunza mai tânără îi adresă și celeilalte aceeași întrebare. Aceasta îi răspunse că ea nu a vorbit cu nimeni din pom până atunci și în tot timpul cât a stat a avut grijă de două gărgărițe pe care le-a adăpostit în ea.

După ce mai vorbiră se stârni un vânt puternic care le desprinse de pe creangă și le purtă prin aer până jos lângă celelalte frunze. Și chiar dacă una era mai tânără și cealaltă mai bătrână, ele părăsiră pentru totdeauna copacul, împreună, ca niște adevărate prietene.

Oancea Augustin-Sofian, Clasa a VI-a A

O altă legendă a dovleacului de ... Halloween

Populara sărbătoare de Halloween are în spate o bogată tradiție, adesea presărată cu povești fermecătoare pentru pasionații de mistere. Pentru populațiile celtice de odinioară era un festival al umbrelor, o ocazie deosebită de a intra în contact cu ființele de pe celălalt tărâm. Se aprindeau focuri sacre, se lăsau daruri ritualice, se făceau profeții.

Dar cum rămâne cu faimosul simbol al dovleacului buclușă care luminează tainic noaptea de Halloween?

Cu mulți ani în urmă, în Chicago, trăia o familie care avea o fetiță pe nume Addison.

În fiecare an, aceasta, împreună cu prietenii și familia sa sărbătoreau Halloween-ul împodobindu-și casa și grădina cu napi. Addison voia să modifice puțin această sărbătoare, să o facă mai distractivă, însă nu știa cum.

Cu o săptămână înainte de Halloween, părinții fetiței, au cumpărat de la piață un dovleac. Voiau să pregătească din el o plăcintă delicioasă.

Addison zări în bucătărie dovleacul. În timp ce se uita lung la el, fetiței îi încolți în minte o idee năstrușnică: ”Ce-ar fi dacă aș desena pe el o față înfricoșătoare? Ar arăta grozav pentru această sărbătoare!”

A doua zi le-a spus prietenilor săi ideea ei măreață. Încântați de idee, copiii au decorat tot cartierul cu dovleci sculpați și desenați.

De atunci, dovleacul a devenit simbolul acestei sărbători în toată lumea.

Nastasiu Cristian , clasa a IV –a A, Step by Step

O inimă caldă în regatul înghețat

Vântul bate anevoios, copacii își scutură plapuma într-un dans înghețat al naturii.

Mă mișc greu prin zăpada imensă, frigul mă îmbrățișează, miile de picături de gheață îmi inundă ochii. Sunt singură, stau liniștită lângă căsuța ce seamănă cu un palat de cleștar! Este o vijelie amețitoare, totul este alb, nu se vede nimic la aproape trei metri depărtare. Mă ridic ușor, uitându-mă totuși spre negura pădurii, zăresc uimită două făpturi imense. Cu teamă, mă îndepărtez de pădure, dar se tot apropie. În final, deslușesc cine este în ceața abundentă. O ursoaică cu doi pui și un călător speriat. Omul se zărește atât de greu, abia se observă. Mă apropii sfioasă, încetișor.

- Bună! Nu vă speriați, nu vă fac nimic, sunt blânzi!

Încerc să calmez persoana de lângă mine, oferindu-i sprijin.

- Aaa, da! Iartă-mă! Eu doar nu am mai văzut niciodată un urs atât de mare!

- Păi și atunci ce cauți pe aceste meleaguri?

Liniștea este profundă, caut răspunsul, dar nu-l găsesc.

Ursoaica s-a apropiat atât de mult, încât acum o pot atinge.

- Vezi? E blândă.

- Da, așa e!

Râsul său sec îmi dă încredere, îi iau mâna și o pun pe boticul ursului.

Să călătorești la Polul Nord nu este întotdeauna cea mai bună idee, atunci când îți este frică de animale. Astăzi am descoperit că și cele mai feroase vietăți sunt, inițial, cele mai blânde. Am reușit să-i ofer călătorului o șansă de a vedea lumea diferit, prin ochii mei. Lumea mea este una în care toți avem bunătate, o lume a palatului de cleștar, o lume a animalelor.

Rusu Ștefania-Alina, clasa a VIII-a C

O zi de iarnă cu tata,

Aveam cu totul alte planuri pentru acest weekend dar peste noapte a nins și a fost puțin viscol. Așa că astăzi, chiar dacă nu am mai mers la Centrul de geografie, nu m-am plictisit. De dimineață mi-am făcut temele și am citit, reușind să-mi îndeplinesc responsabilitatea. După ce am luat prânzul, am mers afară să mă recreez și pentru a mă juca în zăpadă. Nu mai ninsese de mult timp. Totul era alb, arăta ca un ocean de zăpadă. Pomii înalți, se pierdeau în zare ca fantasmale. Norii, ca niște troiene călătoare, acopereau soarele.

Îl văzusem pe tata cu o lopată lângă o grămadă de zăpadă, nivelând-o. Mă chema să îl ajut să construim un om de zăpadă. Eu, entuziasmată, mă apucasem de treabă. Mama face poze. După ce i-am pus cărbunii, morcovul și mătura pe post de mâna, totul era perfect, arăta ca o persoană adevărată care nu se mai mișcă.

Când am terminat cu omul de zăpadă, am plecat amândoi spre derdeluș. Nu reușisem să mă dau cu sania, deoarece abia ninsese și zăpada era moale ca o pătură imensă și albă, dar am reușit să am o frumoasă zi de weekend petrecută cu familia mea.

A fost o zi minunată și sper să merg curând la săniuș!

Cabaua Gabriela, clasa a VI-a A

Dansul fulgilor de nea

Ninge, ninge ca-n povești! Cerul este alb de atâția fulgi. Sunt atât de mulți, unii mai mici, alții mai mari, dar toți sunt pufoși și foarte ușori. Vântul care adie îi poartă prin tot orașul. În câteva ore, acoperișurile caselor, străzile, parcurile sunt pline de zăpadă. Tot orașul este alb.

Fluturii albi de zăpadă continuă să plutească în văzduh. Se leagănă ușor până își găsesc locul preferat: pe gluga unui copil entuziasmat de ce vede în jur, pe mașina vecinului de bloc, pe săniuța trasă de un tătic grăbit sau în palmele unei fete zgribulite de frig. Geamurile caselor par desenate cu flori de gheață. Ochișorii copiilor privesc cu uimire peisajul de afară. Niciodată orașul nu a fost mai frumos. Parcă nu-și pot lua privirea de la fulgii mari care acoperă totul în jur.

Aerul rece de afară aduce culoare în obraji copiilor. Ochii le sclipesc de bucurie. E vremea derdelușului, a săniuței, a oamenilor de zăpadă! E atâta fericire în jur încât, până și fulgii dansează în aer, de bucuria copiilor!

Ninge, ninge ca-n povești!

Debut literar

Cireașe Irina, clasa a IV-a A,
Step by Step

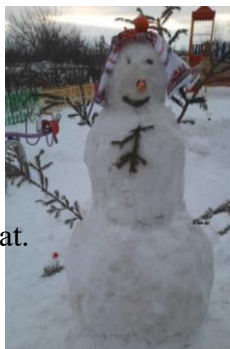
Omul de zăpadă

Sărbătoare...!
A căzut prima ninsoare!
Repede s-a pus pe jos
Un covor moale și pufoș.

După o lungă așteptare,
Am ieșit cu mic, cu mare.
De omăt ne-am bucurat
Și un om de zăpadă am conturat.

Toți voioși l-am decorat
Pe-acest prieten minunat.
Înalt și mândru el păzește
Parcul nostru de poveste!

Suciu Ruxandra-Ioana, Clasa a IV-a A Step
by Step

Misterul iernii

Cu stofă de-mpărăteasă,
Iarna a sosit frumoasă,
Învăluind totu-n mister,
E frumos, chiar de e ger.

Copii veseli ies din case,
Cu săniuțele zglobii,
Făcând zarvă ...vai de
mine!!!
De se-aude pe câmpii!

Și-n pădure-i sărbătoare,
Animale mici și mari,
Ies din vizuina lor,
Uimite de-al iernii decor!

Gurău Iasmina, clasa a IV-a A

Sunt un mic creștin

Eu atunci când mă trezesc
Lui Hristos îi mulțumesc,
Și Lui Tatăl Dumnezeu
Să mă apere mereu.

Și îi mulțumesc frumos
Căci cu mine e milos,
Doamne, eu mult te iubesc
Sunt mândru că sunt creștin,
Și acum ,eu spun „ Amin ”!

Bornescu Narcisa, clasa a V a C

Familia

Familia-i un lucru sfânt,
Reprezintă tot pe acest pământ.
Eu acolo-s mulțumit,
Și mă simt de toți iubit.

Familia mea-i minunată.
În ea, am și mama și tată.
E plină de fericire,
Iar eu găsesc multă împlinire.

Să fii un copil iubit,
Și să te simți ocrotit,
Doar o familie poate,
Copilului să-i arate.

O familie adunată,
Întotdeauna îți arată,
În viață să reușești,
Pe ce cale să pășești.

Măcineanu Claudia – clasa a VII-a B

Doamna

Totul în jur e minunat
Ogoarele sunt pline,
Am tot strâns și adunat
Miile de grâne,
Nuci, gutui și mere,
Acum punem în panere.

Grupa Frunzulițelor clasa I C

Doamne, ale Tale cuvinte!

Doamne, ce minuni Tu faci?
Pe pământ îngeri trimiți
Și din cer Tu le vorbești
Un război să potolești.

Noi avem multe păcate
Doamne, Tu iartă-le toate
Oamenii sunt spăimândați
De tancuri și de soldați.

Doamne, Tu ne-ai învățat
Curajoși și buni să fim.
Între noi să nu greșim
Și la Tine să privim...!

Doamne, Ție îți mulțumim
Către Tine, noi venim
Să ne dai putere multă
Pentru dragostea cea sfântă.

În Biserica Ta mare,
Toată ziua-i sărbătoare
Iară eu mult Te iubesc!
Și la Tine mă opresc.

Doamne, Sfinte Îndurate,
Știu că Tu ne dai de toate.
Pace, milă și mult har,
Rugăciune pe altar...!

Vasile Crina, clasa a VI-a B

Pavel Loneta clasa I C

IARNA

Iarnă, bine ai venit!

Albă nea s- a așternut,

Razele sunt tot mai slabe

Norii gri, cu pete albe

Au adus zăpadă mare!

Grupa "Fulgișorilor" Clasa I C

„Iarna” prin ochii elevei Manolache Iris
Clasa I C

Să fii creștin

Să fii creștin , e lucru mare
Creștinismul nu-i o întâmplare,
Dumnezeu e lângă noi,
În credință și nevoi.

La școală să fii corect ,
Să respecti și să fii drept
Mai ales cu cei bătrâni
Cu ei Doamne să
fii bun.

Ei sunt oameni
înțelepți
Buni la suflet și
isteți
Și putem să fim ca
ei ,
Pentru că sunt
sfinții mei.

Dumnezeu e Tatăl
nostru
Împăratul tuturor,
Ne închinăm la El mereu,
În credință și nevoi.

Eremia Elena Clasa a VI a C

Un copil credincios

Dimineața mă trezesc
Mă închin și mulțumesc.
Mă îmbrac, mă pregătesc,
Plec la școală, mă gândesc.
La bunica ,la bunicul mămica și tatăcul.
Iar când am ajuns la școală,
Încep orele în sală.

Iar după, mai la sfârșit, mă
apuc iar de citit.
Să îmi ajut și colegii ,la
exercițiile grele.
Cu..., cunoștințele mele.
Plec acasă, când ajung, mama
mă așteaptă-n prag,
Iar la masă când m-așez
,frumușel eu mă închin.
Și –i mulțumesc mamei mele
C-a făcut din cele grele,
lucruri mici și ușurele.
Când mă duc ca să mă culc,

eu mă-închin lui Dumnezeu
Pentru paza Lui mereu!
Și cu sufletul curat
Eu adorm mereu vegheat.

Florea Raluca clasa a VI a C

Iubirea familiei

Ferestre mici.
Lumină multă.
Lumânările m-ascultă.

Masa-i mare, împodobită.
De tata lustruită,
De mama pregătită.

Eu și a mea soră,
Parcă facem o horă.
În jurul bradului dansăm,
Viață să îi dăm.

Bunicul e prin spate.
Sparge lemne, pe toate,
Pentru focul cel de noapte.

Bunica ascultă voci ușoare.
Sunt colindătorii, cântă tare
Și vestesc pe Domnul Mare.

La masă ne-am așezat.
Bucurie în casă a sunat.
La căldură noi vorbim
Despre Domnul cel divin.

De Crăciun cinăm cu toții,
Tradiția să o păstrăm,
Și cu bucurie mare,
Pe Hristos să-l laudăm.

Pacea sufletului meu
Este lăcașul lui Dumnezeu. Amin.

Mocanu Bianca-Elena - clasa a VIII- a

Azi, Îți bat la ușă, Doamne!

Azi, Îți bat la ușă, Doamne!
Iartă-mă că îndrăznesc!
Nu-mi doresc mâncare, nu-mi e foame,
Doar vreau ca să-Ți vorbesc.

Ce nu am avut în viață?!
Zile bune, zile rele
Și zâmbete și lacrimi,
Dar Îți mulțumesc pentru ele.

Oare m-ai trecut prin toate?
Doruri, fericiri, dureri.
Am avut și veri și toamne
Doar Tu bine îmi oferi.

Fie pâinea cât de mică
Eu în Casa Ta ajung.
Și mă rog la Tine, Doamne,
Calea să n-o pierd nicicând.

Măcineanu Claudia, clasa a VII-a B

Eu, biserica si Dumnezeu...

"Iubirea este aripa dăruită de Dumnezeu sufletului, pentru ca să urce până la El"
(Michelangelo Buonarroti)

Eu sunt un copil care-l iubește pe Dumnezeu...și știți de ce... pentru că într-un moment mai greu, din viața mea, Dumnezeul nostru, mi-a fost aproape. După o boală care a apărut din senin și mi-a provocat multă suferință, Hristos și-a îndreptat privirea asupra mea. Rugile mamei au fost ascultate și încet, încet am început să-mi revin. Dumnezeu a lucrat prin măiestria unei doamne doctor, care s-a dovedit a fi slujitorul său.

Alături de părinții mei și de preotul nostru paroh am aflat atunci rolul bisericii și iubirea pentru Hristos. Eram mic și cuvintele nu erau toate pe înțelesul meu.

Toți suntem fiii Lui. Biserica este lăcașul unde ne întâlnim, ne împărtășim lucruri, gânduri, ne curățăm sufletul de griji și aici auzim și simțim glasul Domnului în inima și mintea noastră.

Am mai crescut și împreună cu părinții am vizitat biserici vechi, mănăstiri, lăcașuri de cult unde diferiți slujitori ai Domnului ne povesteau minunile lui Iisus. Învățămintele dobândite, mi-au arătat că Mântuitorul există în fiecare dintre noi, dacă îl primim în sufletul nostru. Cu bunătate și deschidere îl ai pe Tatăl cu tine.

Eu pot spune din tot sufletul că sunt minunea lui Hristos!

Noi toți suntem minunile lui Dumnezeu, care ne apără de tot ce este rău.

În fiecare seară îl primim în gândul nostru și-i arătăm recunoștința pentru tot ce se întâmplă, ne rugăm să ne călăuzească pașii și să fie cu noi mereu. Mulțumim pentru ce ni s-a întâmplat bun și învățăm din ce a fost mai puțin bun.

Mulțumim și preaslăvim numele Domnului Dumnezeului nostru!

Mulțumim bisericii pentru învățăturile sale! Mulțumim părinților pentru grija și iubirea ce ne-o poartă!

"Când iubim, întotdeauna ne străduim să devenim mai buni! Când ne străduim să devenim mai buni decât suntem, totul în jurul nostru devine mai bun" - Paolo Coehlo

Bucur Costin, clasa a VI-a A

Steaua de la Bethlehem

Steaua de la Betleem este denumirea tradițională a astrului care, conform Noului Testament, a apărut pe cer în noaptea Nașterii Domnului. "**Steaua**" a fost probabil conjuncția planetelor Jupiter și Saturn din anul 7 î. *Steaua de la Betleem* reprezintă un simbol asociat pentru totdeauna cu *Nașterea Domnului*. A fost supusa studiului atât de către oamenii de știință, cunoscuți astronomi, cât și de Părinții Bisericii și renumiți teologi. De-a lungul timpului s-au dat numeroase interpretări stelei amintite de Evanghelistul Matei, aceasta fiind privită fie ca un eveniment astronomic pe linia legilor fizice, fie ca fenomen miraculos.

Oamenii de știință au susținut trei ipoteze în cazul stelei din Betleem: cometa, stea nouă sau nova și conjuncție a unor planete. Niciuna dintre izvoarele cunoscute și tradițiile păstrate nu menționează însă nimic despre o cometă sau o stea nouă în lumea mediteraneeană, în jurul anului 1 d.Hr. Doar ultima ipoteză a fost confirmată ca fiind posibilă în contextul spațio-temporal evanghelic.

Aceasta a fost emisă în anul 1606 de cunoscutul astronom Johannes Kepler. Oamenii de știință au văzut deopotrivă în această ipoteză cheia problemei privind anul nașterii Mântuitorului.

După Kepler, steaua magilor a fost de fapt aspectul pe care l-a luat pentru observatorul de pe Pământ o triplă conjuncție a planetelor Jupiter și Saturn în constelația Peștilor: aliniate una peste alta, cele două planete, având în fundal constelația Peștilor, dădeau impresia unei stele cu o strălucire aparte.

Conjuncțiile simple ale celor două planete sunt destul de dese. O triplă conjuncție se produce însă la intervale de sute de ani. Ori, așa cum a stabilit Kepler, o astfel de triplă conjuncție - și încă perfect vizibilă, mai ales pentru observatorii din Orientul Apropiat - a avut loc în anul 7 î.H. Ea a avut trei maxime (adică trei perioade de maximă strălucire): pe 23 mai, la 3 octombrie și pe 4 decembrie. De altfel, o inscripție cuneiformă pe o tăbliță de lut ars, provenind de la școala astronomică din Sippar, lângă Babilon, confirmă faptul că "steaua" magilor a fost observată vreme de 5 luni în anul 7 î.H.

Kepler a presupus că **magii**, fiind astrologi (cititori în stele) din Babilon, au observat această triplă conjuncție de la bun început. A doua maximă, cea din octombrie, i-a determinat să pornească imediat la drum în căutarea *Celui a Cărui naștere o vestea "steaua"*. Au plecat, deci, din Babilon la începutul lui octombrie și, după o călătorie de aproximativ o lună și jumătate, au sosit la Ierusalim. Reapariția "stelei", pe când magii tocmai plecaseră de la Irod (Mt 2, 9-10), ar fi fost de fapt a treia maximă, cea din 4 decembrie, a triplei conjuncții amintite.

Ipoteza lui Kepler a făcut adepți nu numai printre astronomi, ci și printre teologi, care consideră ca anul 7 înaintea erei creștine este, de altfel, o dată perfect verosimilă pentru evenimentul Nașterii Domnului. Astfel, Hristos s-ar fi născut cândva între anii 7-5 înaintea erei creștine.

Trebuie să ținem seama însă de faptul că tot ceea ce susține Kepler rămâne totuși o simplă ipoteză.

<https://www.crestinortodox.ro/craciun/steaua-la-betleem-122640.html>

Lungu Gabriel-Cristian, clasa a VI-a A

Bucuria sunetului

Dumnezeu a sădit în firea noastră posibilitatea de a cânta. Astfel, creștinii nu au nevoie neapărată de niște instrumente pentru a-L lăuda pe Domnul nostru. Vocea și cântatul, mai ales în Biserică, este un dar, iar acesta trebuie dezvoltat.

În Biserica Ortodoxă, muzica este o componentă vitală a sfintelor slujbe. Cântarea sau muzica bisericească este mijlocul prin care omul își închină cugetele sale Domnului și totodată le îmbracă într-o haină folositoare și pentru alții. Rugăciunile cântate se iau din cărțile bisericești întocmite de către imnografii inspirate pe temeiul Sfintei Scripturi. Ele hrănesc duhovnicește pe toți cei ce cred râvneste într-o lăuda pe Dumnezeu în biserică.

Cântarea bizantină este tipul de cântare utilizat în bisericile de rit bizantin, exemple precum: Patriarhia Constantinopolului, Patriarhia Alexandriei, Patriarhia Ierusalimului, Patriarhia Romana, dar și în Biserica Ortodoxa a Greciei, Biserica Ortodoxa a Ciprului și în unele Biserici Ortodoxe Americane.

Între Bisericile care au adoptat cultul și muzica bizantină se găsește și Biserica Ortodoxă Română, unde creștinismul a pătruns și se păstrează încă din primele secole după Hristos. Ceea ce face ca astăzi să se vorbească de muzica

bisericească românească și să se arate un interes pentru cercetarea și cunoașterea ei cât mai deplină este, în primul rând, vechimea ei, care în pofida forțelor distructive la care a fost supusă, a reușit să reziste veacuri la rând, păstrându-și esența și robustețea.

Muzica gregoriană, numită și cânt gregorian, este un stil muzical liturgic utilizat în cultul creștin catolic. Este inspirată de muzică primelor generații de creștini de pe teritoriul Imperiului Roman de Apus, aceasta avându-și, la rândul ei, originea în muzica ebraică și muzica greacă.

Cântarea rusească se referă la un grup de tradiții de cântare folosit în Biserica Rusiei și unele biserici autonome în cadrul acesteia. Această cântare este atât monofonică cât și polifonică și reprezintă influențe din mai multe surse, atât ortodoxe cât și occidentale. Cântarea rusească este folosită nu doar în Biserica Rusiei, cât și în Bisericile Ucrainei, Finlandei, Japoniei sau în alte părți.

Octoihul este o carte bisericească destinată cultului ortodox, care cuprinde cântările fiecărei zile din săptămâna pe opt glasuri. Cel mai vechi octoih în manuscris copiat pe teritoriul României, în limba slavona, datează din secolul XIII (*Octoihul* de la Caransebeș, adus în această localitate din Moldova).

Muzica bisericească pune în sufletele credincioșilor balsam duhovnicesc și picură vin peste rănilor făcute de tâlharii ce pândesc drumul spre credință. Atul muzicii răsăritene îl reprezintă seninătatea și dinamismul. O slujbă ortodoxă reprezintă un continuu urcuș și coborâș, o deschidere către Dumnezeu și om, fapt realizat printr-o stare de liniște și meditație, manifestate prin trăirea bucuriei de a mulțumi lui Dumnezeu.

Orice creștin este dator să vorbească în psalmi și în cântări duhovnicești spre a lăuda pe Domnul în toată vremea.

Diciu Mihaela-Alexia- clasa a VII-a B

Lumea prin ochii de copil

Vacanță la Les Gets

Vacanța mea în Les Gets, Franța a fost una dintre cele mai frumoase și memorabile experiențe pe care le-am avut până acum. Les Gets este un sat pitoresc situat în regiunea Haute-Savoie din sud-estul Franței, renumit pentru peisajele sale impresionante și activitățile de iarnă.

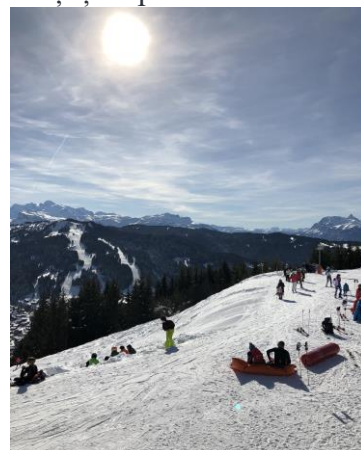

Am ajuns în Les Gets într-o zi de iarnă, când zăpada cădea ușor, acoperind totul cu un strat moale alb. În timp ce ne apropiam de sat, am fost uimiți de frumusețea și pacea pe care o simțeam în jurul nostru.

Cazarea noastră a fost într-un chalet elegant situat în inima satului, cu vedere la munții înalți și zăpadă. Camerele erau spațioase și confortabile, iar personalul a fost foarte amabil și serviabil. Zilele noastre în Les Gets au fost pline de aventură și distracție.

În fiecare dimineață, ne-am trezit devreme pentru a ne încălța schiurile și a începe ziua cu o sesiune de schi pe pârtiile frumoase ale stațiunii. Pe măsură ce ne îmbunătățeam abilitățile, am încercat și pârtiile mai dificile, oferindu-ne ocazia de a ne testa limitele.

În afara schiului, am petrecut timp explorând satul și împrejurimile sale. Am vizitat ferme de animale și targul de produse locale, am savurat mâncăruri tradiționale franțuzești în restaurante locale și am luat plimbări lungi prin natura spectaculoasă din împrejurimi.

Un moment deosebit a fost când am luat o călătorie cu telecabina până la vârful muntelui, unde am putut admira panoramele spectaculoase ale Alpilor. Am stat acolo pentru o vreme, uitându-ne la măreția și frumusețea naturii, simțind pacea și liniștea care ne înconjurau. Situată în apropiere de Les Ghets.

Într-o zi am vizitat casa elevetiană lui *Charlie Chaplin*, am fost uimit să aflu că acesta a trăit și a lucrat acolo pentru o perioadă de timp și că locul a devenit acum un muzeu în cinstea personalității sale și a carierei sale cinematografice.

Am admirat colecția de costume, fotografii și obiecte de scenă ale lui Chaplin, precum și decorurile din filmele sale. Am fost impresionat de povestea vieții sale, de la începuturile sale dificile în Londra până la succesul pe care l-a avut în Statele Unite ale Americii.

Casa lui Chaplin este un loc incitant și istoric, care oferă o privire asupra vieții și a carierei unuia dintre cei mai mari artiști ai secolului XX. Vizitarea acestei locații a fost un moment cheie al vacanței mele și m-a inspirat să îmi urmez pasiunile și să îmi îndeplinesc visele, indiferent de obstacolele care ar putea apărea în cale.

În general, vacanța mea în Les Gets a fost o experiență uimitoare, care mi-a oferit ocazia să îmi îmbogățesc cunoștințele, să îmi îmbunătățesc abilitățile și să îmi petrec timpul cu cei dragi. Mă voi gândi întotdeauna cu plăcere la această vacanță și sper să pot reveni într-o zi pentru a mai trăi aceste clipe minunate.

Cazacioc Edvin, clasa a VI-a A

Dragul meu jurnal.

A trecut ceva timp de când nu am mai comunicat. Între timp s-au întâmplat multe în viața mea: am câștigat concursul de muzică folk, am participat la olimpiada de matematică faza locală, și nu în ultimul rând, am dat gata clasa a VII-a. Ei bine, îți voi povesti o întâmplare din ultima drumeție cu clasa de la sfârșitul anului școlar.

Profitând de o zi frumoasă de vară din luna iulie, dis-de-dimineață, împreună cu domnul diriginte și colegii, cu rucsacurile în spate ne-am urcat în autobuzul care trebuia să ne ducă la poalele muntelui de la

marginea orașului. Veselia era mare și primul lucru pe care l-am făcut când am ajuns la destinație a fost să admirăm peisajul. Era splendid! Am rămas uimită de flora bogată, de covorul multicolor ce-mi încânta privirea și îmi gâdila simțurile. Iarba moale și catifelată, tufișurile cu murele negre zemoase și îmbietoare îmi creau senzația că mă aflu pe un tărâm magic în care timpul a rămas în loc. Trilurile păsărelelor, zumzetul albinelor, zborul lin al șoimilor m-au făcut pentru puțin timp să mă detașez de realitate. Știi că sunt o visătoare...

Brusc, am auzit un strigăt, și când am întors privirea am înghețat de frică, căci, la câțiva metri de mine, se afla un porc mistreț care mă analiza cu atenție. Nu știam ce să fac: să stau pe loc sau să fug. De la distanță colegii și domnul diriginte făceau semne disperate să mă urc în copacul din vecinătate. Până să mă hotărâsc, animalul a rupt-o la fugă, dar ... surpriza a trecut pe lângă mine, îndepărtându-se spre un tufiș din care au ieșit trei purceluși. Asta da întâmplare: eu m-am speriat de animal, iar acesta de mine. Colegii au izbucnit în râs, ne-am amuzat, după care am pornit spre cărarea care ne ducea pe munte. A fost o zi plăcută, am ascultat glasul naturii, ne-am relaxat, am glumit, nu ne-am rătăcit și seara am ajuns acasă cu o nouă poveste pe care le-am zis-o părinților, dar și pe care, m-am gândit să ți-o spun ție. Te îmbrățișez! Cu drag, Daniela!

Daniela Comșa, clasa a VIII-a B

English is fun...tastic

Prin vara anului 2021 am aflat că se organizează o tabără de Limba engleză, "ENGLISH IS FUN...TASTIC CAMP". Atunci am rămas acasă pentru că, spre regretul meu, nu mai erau locuri.

În 2022, visul meu s-a împlinit. M-am înscris din ianuarie, ca să fiu sigură că n-o ratez. Anul școlar a trecut foarte repede, iar vara s-a dus în două clipe. Luna august a venit și, cu emoții, am așteptat ziua de 22. Prietena mea nu m-a însoțit, iar la ora cinci și jumătate dimineața, pe peronul gării din Brăila m-am întâlnit cu două colege cu care mă înțeleg foarte bine. Drumul cu trenul a fost lung, dar amuzant. Am ascultat muzică, am cântat și am dormit.

Când am ajuns la Tarcău, am fost întâmpinați de membrii taberei care ne-au îndrumat spre camere. După ce am despachetat, am coborât la masă. A urmat prima întâlnire cu profesoara din Portugalia. Supervizorii din Galați, Brăila sau Tarcău au însoțit copiii la discotecă. Din păcate, a început ploaia și distracția s-a terminat devreme.

Zilele ce au urmat au fost cele mai distractive zile din toată vara mea. În fiecare dimineață ne trezeam la ora opt, pe la nouă mergeam la masă, iar la zece și jumătate începeau orele. Jucam diferite jocuri și vorbeam doar în engleză. După masa de prânz aveam program la alegere. Ne puteam juca în incinta taberei. Unii trăgeau cu arcul, alții făceau poze unor obiecte sau se dădeau cu tiroliana. Într-o zi am plecat spre Piatra Neamț unde ne-am plimbat cu telegondola și ne-am bălăcit

în piscină. Nu voi uita plimbarea cu vaporețul pe Bicăz și cu bărcuțele pe Lacul Roșu. În fiecare seară mergeam la discotecă. Am cântat și am dansat cum nu mai făcusem până atunci. Somnul nu se prea lăsa de noi, așa că mai rămâneam la povești cu alți

copii sau ascultam muzică.

N-am să pot uita ultima seară. Eram la fel de emoționată ca la plecare. În jurul focului de tabără îmi luam la revedere de la această lume de basm. Elevi, profesori și supervizori, toți făceau parte, acum, din sufletul meu.

Drumul spre casă a fost mai trist, dar nu plictisitor.

Am un sfat pentru cei care vor să meargă în această tabără: e locul perfect în care să-ți faci prieteni și amintiri de neuitat! Eu voi fi acolo și anul acesta!

Diciu Mihaela-Alexia, Clasa a VII-a B

Vise de zăpadă

Era o zi de iarnă friguroasă. Stăteam întinsă pe canapeaua moale încercând să găsesc ceva de privit la televizor. Nu mi se pare nimic interesant și, plictisită fiind, cad încet într-un somn adânc.

M-am trezit. Televizorul era acum stins. Arunc un ochi pe fereastră și, deși zăpada alba, rece și pufoasă era încă acolo, copacii înalți, acoperiți de nea, dispăruseră, fețele roșii ale copiilor ce se jucau și construiau oameni de zăpadă erau de negăsit, iar casele, odată adormite, seevaporaseră. Tot ce puteai vedea acum era o mare de omăt ce părea nemărginită. Arunc haina pe mine, mă încălț și ies pe ușă.

-E cineva aici? Întreb cu glas sfios.

-Chiar aici! aud o voce ca de copil.

-Unde?

-La stânga!

Întorc capul și, în zăpada așternută, zăresc o față micuță, cu ochi limpezi. Mă apropiu puțin și întreb:

-Unde mă aflu?

-La Polul Nord! Nu-i așa că-i minunat? Eu sunt Lisa! Pe tine cum cheamă?

Vestea mai că mă dărmă din picioare și simt cum mi se formează un nod în gât. Până să realizez că lacrimi calde îmi cad acum pe obraji reci, Lisa spune:

-Nu plânge, dragă! Și mă ia în brațe cu lăbuțele ei de urs polar.

Vreau să mă uit la ea, dar tot ce văd când ridic privirea este o avalanșă ce se îndreaptă cu rapiditate spre noi. O apuc de mână pe noua mea prietenă și fug cât mă țin picioarele în casă. Mă ghemuiesc într-un colț cu genunchii la piept și mă rog ca tot ce se întâmplă să nu fie adevărat. Când casa a fost ridicată de furtuna de zăpadă, totul s-a transformat într-un întuneric continuu.

Deschid ochii. Sunt tot pe canapea și televizorul e încă deschis. Mă uit pe geam, iar afară fulguia ușor. Totul a fost un vis. Am fost așa ușurată și fericită că sunt acasă, dar, în adâncul sufletului, sper că și Lisa e în siguranță.

Mocanu Bianca clasa a VIII-a B

Sărbătorile pe vechi la comunitatea Staroverilor din Carcaliu *Старомодные праздники в общине Старовер в Карқалиу*

Cine sunt Staroverii? - Refugiați în urmă cu două-trei sute de ani în România, unde s-au stabilit mai ales în nordul Moldovei, dar și în Dobrogea, rușii-lipoveni formează o comunitate pitorească, plină de vitalitate, care știe să se bucure de viață, dar și să fie ferm atunci când e vorba de principiile sale – mai ales cele religioase.

Încă din secolul al XVII-lea rușii lipoveni au început să sosească în România. Reformele religioase și sociale ale patriarhului Nikon și ale țarului Petru cel Mare i-au făcut pe aceștia să părăsească Rusia și să caute libertatea religioasă în România. Rușii lipoveni au ales să rămână credincioși ritului vechi, care se referă la un anumit tip de slujire religioasă, dar și folosirii limbii slavone în biserică. Cele mai multe sate în care acești „staroveri” trăiesc sunt în județul Tulcea.

Sărbătoarea Crăciunului. - Trăind în România, creștinii de rit vechi au adoptat multe din obiceiurile noastre cum ar fi: Moș Crăciun, bradul, cadourile etc. Desigur, rușii lipoveni se bucură de două momente ale revelionului, 31 decembrie și 14 ianuarie. Masa tradițională de Crăciun în comunitatea rușilor lipoveni începe întotdeauna cu o rugăciune și se termină la fel. La ea participă toți membrii familiei și invitații lor.

Crăciunul este sărbătorit pe 7 ianuarie, potrivit tradiției bisericii creștin ortodoxe de stil vechi, ce continuă a se conforma vechiului calendar iulian. Crăciunul rusesc în Rusia este străbătut de solemne ritualuri și obiceiuri, reprezentând unul din cele mai mari prilejuri de bucurie pentru marele popor slav. În seara de

ajun al Crăciunului, comunitatea participă la o slujbă specială care se termină cu cântarea: „Hristos se naște, slăviți-L”.

Anul nou. - În noaptea de 13 spre 14 ianuarie, ortodocșii de rit vechi serbează Anul Nou. În lumea rurală din Tulcea încă se păstrează tradițiile, iar cete de colindători vestesc venirea noului an. O altă frumoasă tradiție are loc în dimineața de Anul Nou (14 ianuarie), când se merge cu *Seiu Vei Posivaiu* (Semănatul). Colindătorii aruncă boabe de porumb sau grâu în curte, la vite, dar și prin grădină.

Leonte Anamaria, clasa a VIII-a B

Păstrarea tradițiilor

În cadrul procesului complex și îndelungat de formare a personalității copilului, cunoașterea producțiilor și manifestărilor folclorului are o importanță deosebită datorită conținutului de idei și sentimente, a faptelor care oglindesc trecutul bogat și plin de speranță al poporului nostru. Aceste creații ale folclorului nostru trezesc în sufletul și în mintea copiilor dragostea pentru folclor și tradiții dar și respectul pentru cei ce le-au creat, înaintașii noștri.

De asemenea, ele formează la copii dragostea și prețuirea pentru folclorul autentic, mai ales în condițiile în care acesta tinde a fi uitat și chiar înlocuit cu producții noi fără substanță sau valoare artistică. În același timp, folclorul, precum bine se știe, reflectă o anumită viziune despre lume și viață, exprimă noianul de idei și sentimente, convingeri pe care poporul român le-a trăit și pentru a căror înfăptuire a luptat de-a lungul istoriei.

O ocazie eficientă de valorificare a tradițiilor populare și a obiceiurilor românești o constituie serbările. Prin interpretarea rolurilor și pregătirea decorurilor pentru diversele "spectacole" urmărim atât un efect artistic cât și pedagogic, căutând un imbold pentru a trezi la copii dorința de a cunoaște și păstra tradițiile și obiceiurile strămoșești. Costumele populare, *ia* și *catrința*, brăiele și opincile, cămașa și ȋțarii sunt primenite și pregătite pentru spectacolul mult așteptat. Atmosfera de sărbătoare din sala de festivități prin ornarea și decorarea cu elemente specifice sărbătorilor constituie un alt prilej de bucurie pentru copii, ei descoperind tradițiile și obiceiurile practicate în timpul sărbătorilor de iarnă, simt și prețuiesc frumusețea obiceiurilor și tradițiilor de Crăciun.

În atmosfera spirituală a Crăciunului, interpretarea unor dansuri populare dă posibilitatea de a cunoaște sufletul ȋăranului român, frumusețea portului și cântecului popular. Dansurile populare prin frumusețea costumelor, a melodiilor sunt îndrăgite de copii și interpretate cu multă pasiune aproape la toate serbările. Cântecul popular întâlnit la toate serbările antrenează, tonifică și energizată gândirea, memoria, atenția, imaginația, creativitatea, spiritul de disciplină, prietenia.

Cultura noastră asimilează, în mod creator, tot ceea ce este valoros în cadrul moștenirii culturale. Imensul tezaur folcloric al poporului nostru constituie o componentă valoroasă a acestei moștenirii. Folosirea folclorului și artei populare în procesul instructiv-educativ, contribuie la îmbogățirea și extinderea orizontului cultural artistic al copiilor, la educarea sentimentelor de dragoste și admirație, de mândrie și de respect față de comorile creațiilor populare, la formarea personalității elevilor.

Obancia Daniela, profesor religie

In Romania, datinile populare sunt păstrate cu sfințenie mai ales la sat, unde joacă un rol important în derularea vieții cotidiene și a păstrării identității culturale. Acestea reprezintă un mod străvechi de a celebra momente vesele sau triste din existența umană, precum și trecerea timpului și parcurgerea etapelor ciclice ale naturii.

Sărbători...dulci

La Chandeleur

La Chandeleur ou Le jour des crêpes est un jour de célébration très populaire et apprécié par les Français. C'est un jour où les gens se rassemblent pour manger des crêpes, partager des moments de bonheur en famille et entre amis, et célébrer la vie. Les crêpes sont une tradition culinaire française très ancienne, avec des racines qui remontent à l'antiquité romaine. Elles ont été adoptées par les Bretons au Moyen Âge et elles sont devenues un symbole de la cuisine française dans le monde entier.

Le jour des crêpes est célébré le 2 février de chaque année, une fête religieuse chrétienne qui marque la fin de la période de l'Épiphanie. Cependant, pour les Français, c'est avant tout un jour pour célébrer la nourriture et les traditions familiales. Les familles françaises se réunissent souvent pour préparer ensemble des crêpes, chacun apportant ses ingrédients et sa propre recette. La plupart des gens aiment les crêpes avec du sucre et de la confiture, mais il y a aussi des crêpes salées remplies de légumes, de fromage et de viande.

La Chandeleur est également un jour de fête pour les enfants, car il est traditionnel de faire des crêpes en forme de galette en l'air avec une pièce d'or ou une pièce de monnaie cachée à l'intérieur. Celui qui trouve la pièce sera considéré comme chanceux pour l'année à venir. En conclusion, cette fête en France est un jour de célébration très apprécié et aimé par les Français, qui célèbrent leur culture culinaire et leurs traditions familiales.

Cătrună Eduard, clasa a VIII-a A

PROIECTE EDUCATIONALE

PUTEREA LUMII MEDIA/TAP INTO THE MEDIA WORLD

proiect transnațional- EDUCAȚIE ONLINE FĂRĂ HOTARE

În perioada octombrie-decembrie 2022, Școala Gimnazială „Gheorghe Banea” Măcin a participat alături de IPLT „C. Negruzzi”, municipiul Chișinău, la derularea proiectului interdisciplinar „Puterea lumii media/Tap into the media world”, în cadrul proiectului TRANSNAȚIONAL EDUCAȚIE ONLINE FĂRĂ HOTARE sub egida DGETS a mun. Chișinău, în colaborare cu partenerul strategic AISE (Academia de Inovare și Schimbare prin Educație).

Proiectul interdisciplinar a avut drept obiectiv sprijinirea tinerei generații în valorificarea generozității spațiului media. „Formarea necesară a culturii de utilizator media este un atu pentru tinerii în devenire și o modalitate de a se manifesta, de a se orienta în societatea modernă.” Proiectul a oferit și oportunitatea dezvoltării gândirii critice, ceea ce i-a ajutat pe elevi să fie mai conștienți de **siguranță** în fața asaltului de informații falsificate, cu potențial nociv. Cultura media reprezintă o extensie a culturii generale a tânărului.

În luna octombrie a avut loc pregătirea salutului virtual. Au fost implicați elevii claselor a VI-a A și a VIII-a A, asigurându-se interdisciplinaritatea limba română- limba engleză. Fiecare echipă a creat un poster virtual, plasat în albumul de foto GOOGLEPHOTOS. Respectându-se etapele, în luna noiembrie, elevii au așteptat cu nerăbdare întâlnirea virtuală a partenerilor și prezentarea instituțiilor, respectiv, prezentarea Școlii Gimnaziale „Gh. Banea” Măcin și a Liceului Teoretic „C. Negruzzi” Chișinău. A urmat etapa de cercetare, s-au format echipe mixte, elevii au colaborat pe Messenger, au fost creativi și au realizat o expoziție virtuală cu produse media. În etapa finală a colaborării, elevii au fost încurajați să asambleze produsele create în macro produse, ziare, filme video, website de reviste electronice.

Proiectul a avut ca viziune, promovarea valorilor importante pentru societate, precum dezvoltarea durabilă și stilul de viață durabil, drepturile omului, egalitatea de gen, o economie verde, cultura pentru pace și nonviolență, cetățenia globală și aprecierea diversității culturale.

Elevii școlii măcinene au avut o colaborare interesantă cu colegii lor de peste Prut, au schimbat impresii și și-au

consolidat cunoștințele utilizând instrumentele Web.

Produse: film de prezentare al Școlii Gimnaziale "Gheorghe Banea" Măcin

<https://www.facebook.com/sandu.anisoara.5/videos/547742946769953?idorvanity=1479125235938614>

Sandu Anișoara, profesor limba română & Gheorghe Liliana, profesor limba engleză – coordonatori echipa din România

Le professeur de français, créateur d'avenir

La quatrième édition de la Journée internationale des professeurs de français est célébrée à travers le monde le jeudi, 24 novembre 2022, sous le thème « Le professeur de français, créateur d'avenir ».

Cet événement s'adresse aux enseignants de français et à tous ceux qui enseignent en français dans les formations bilingues partout dans le monde. L'objectif est de valoriser le métier d'enseignant de français par des initiatives, des activités et des événements qui vont créer du lien et de la solidarité.

Les élèves de notre école ont réalisé des collages contenant de jolies messages de reconnaissance. Ils n'oublient pas que toutes les langues étrangères sont utiles dans la vie.

Mitu Elena, profesor limba franceză

Titlul proiectului: *Diversitatea - arta de a gândi individual și împreună*

Obiectivul general al acestui proiect este dezvoltarea competenței interculturale a participanților, cu referire la

valori, atitudini, abilități și cunoștințe relevante pentru susținerea unor interacțiuni pozitive între școală și elevii de etnie romă în principal și a altor etnii în general.

Conștientizarea aspectelor culturale ale unei etnii poate crea înțelegere și respect reciproc, poate rezolva anumite probleme ivite în cadrul grupului de elevi și poate crea adevărate legături de prietenie.

În cadrul proiectului *Diversitatea - arta de a gândi individual și împreună*, Școala Gimnazială "Gheorghe Banea" Măcin a achiziționat costume tradiționale pentru patru etnii care conviețuiesc în Măcin: romi, rușlipoveni, turci și machedoni (aromâni). Costumele sunt expuse în holul școlii și sunt folosite de elevi pentru diverse activități culturale.

Romii și cultura lor au supraviețuit vreme de mai bine de un mileniu. Dar povestea acestei supraviețuiri nu e unitară, precum a altor popoare europene. Grupurile calificate în ansamblu drept 'țigani' sunt adesea extrem de diferite și țin să-și sublinieze diferențele. **Limba romani** face parte din ramura indo-ariană a limbilor indo-europene fiind similară cu limbi precum

punjab și hindi. În funcție de țara în care s-au stabilit populațiile de romi, limba vorbită de aceștia a împrumutat cuvinte din limbile dominante în regiunile respective.

Prin implementarea Proiectului ROMACT s-a urmărit incluziunea romilor în spațiul școlar, conștientizarea diversității culturale din zona Măcin, promovarea unei abordări care respectă drepturile omului, incluzând principiile egalității și anti-discriminării, o abordare integrată a nevoilor specifice locale cu soluții ce urmează a găsite la nivel local, includerea necesităților specifice ale populației rome dezavantajate în toate politicile publice, etc. Elevii, îmbrăcați în costume tradiționale a

grupului etnic din care fac parte, au participat la activități de dezbatere pe teme de interes social, la activități culturale, care le-a dat șansa de a se exprima liber și de a-și face cunoscute diferențele într-un mod realist și plin de satisfacții.

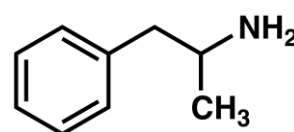
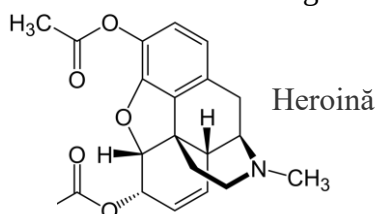
Dobrogea, regiunea dintre Marea Neagră și Dunăre, reprezintă un *mix de culturi*, un colaj de contraste, are un farmec aparte, iar localnicii sunt foarte ospitalieri. Minorități etnice conviețuiesc laolaltă în pace și armonie, pe lângă români: **turci**, bulgari, tătari, rromi, evrei, greci, armeni, ruși, lipoveni, ucraineni, italieni, unguri și aromâni.

Tulică Constanța, Manager proiect

Științe... Astronomie...SF

Dependența de droguri

Dependența de droguri este o boala cronică a creierului, care afectează consumatorul atât psihic cât și fizic. Există o multitudine de cauze pentru care oamenii încep să consume droguri, cum ar fi presiunea anturajului sau stresul. Multe din persoanele care încep să consume devin dependente. Abuzul de droguri este o problemă în continuă creștere în România.

Amfetamină

Drogurile. Ce se întâmplă în corpul tău când consumi droguri

Drogurile sunt substanțe chimice care, odată consumate, schimbă modul în care corpul tău funcționează și au efecte asupra modului în care te simți și te porți.

Când introduci un drog în corp, fie că e înghițit, inhalat sau injectat, acesta intră în sânge și se duce în tot organismul. Când ajunge la creier, drogul îți alterează complet simțurile și de aceea felul în care percepi realitatea, te miști și te porți este diferit.

Ce efecte au drogurile?

- provoacă foarte ușor dependența
- afectează organele corpului: inimă, ficat, rinichi
- provoacă dureri ale mușchilor, crampe, dureri în zona inimii
- provoacă halucinații (sunt văzute, auzite, simțite lucruri care nu există în realitate)
- dau o senzație de anxietate, stări de depresie, agitație crescută
- provoacă sângerări
- pot provoca boli mintale

Posesia de droguri și traficul (vânzare, transport, îndemn la consum) sunt pedepsite cu închisoarea.

Legea **permite** persoanelor consumatoare să se adreseze pentru tratament fără să fie pedepsite.

Semne ale dependenței de droguri

Iată o listă cu câteva din riscurile potențiale ale consumului diferitelor tipuri de droguri:

- Dependența fizică și psihică
- Pierderi de memorie și distrugerea celulelor nervoase
- Boli cardiovasculare/ sincopa
- SIDA și hepatita
- Probleme de sănătate mintală
- Insomnii
- Pierderi excesive în greutate

Pe termen scurt, consumul abuziv al anumitor droguri prezintă simptome puternice, conducând la depresii, anxietate și paranoia.

Schimbări ce trebuie observate

Membrii familiei sau prietenii pot observa următoarele modificări în înfățișarea și comportamentul unei persoane dependente de droguri:

- Ați observat schimbări recente în comportament sau personalitate? Sunt retrași, se enervează ușor, sunt neliniștiți, apatici?
- Există schimbări ale obiceiurilor alimentare?
- Își neglijează igiena, aspectul fizic?
- Și-au pierdut interesul pentru activități de care obișnuiau să se bucure?
- Și-au schimbat cerul de prieteni?
- Au probleme financiare?
- Au probleme cu legea?

Recuperarea în urma dependenței de droguri

Multe dintre persoanele dependente de droguri au nevoie de tratament într-un centru rezidențial, unde pot beneficia de îngrijiri medicale 24/7, dezintoxicare supravegheată și o rutină zilnică de ședințe de consiliere individuală și terapie de grup.

Negarea

De obicei, persoanele dependente de droguri se află în starea de negare și nu sunt dispuse să renunțe la consum. Nu realizează că sunt dependenți și îi acuză pe cei din jur pentru problemele apărute în urma consumului. Din păcate, dependența nu afectează doar consumatorul, ci și familia și prietenii acestuia.

Cum poți rămâne în siguranță?

Cel mai sigur este să eviți adoptarea unor comportamente care îți pot pune sănătatea în pericol.

Iată câteva lucruri la care să te gândești atunci când ți se oferă sau vrei să încerci ceva nou dar riscant:

- **Învață să spui NU.** Uneori, teama de reacțiile negative ale prietenilor te pot conduce să faci lucruri care știi că nu sunt ok pentru tine. Nu-i lăsa pe alții să ia decizii în locul tău. Dacă cineva te invită sau te presează să fumezi, să bei sau să iei droguri, ai dreptul să spui nu, fără a da vreo explicație.
- Poți să refuzi orice te face să te simți inconfortabil.
- Fii atent(ă) cu cine îți petreci timpul.
- Rămâi în relații bune cu părinții tăi sau alți adulți, pentru că e foarte important să ai pe cine să te bazezi.

- Bucură-te de viață și de ceea ce îți place! Nu adăuga alcool și droguri, acestea schimbă felul în care ești, îți limitează potențialul (adică ceea ce ești în stare să faci) și îți complică viața. “Sunt plictisit(ă), mă distrez mai bine așa” sunt doar niște scuze. Ieși și fii activ(ă) în diverse activități (sport, muzică, voluntariat).
- Ca adult vei dori să ai control asupra vieții tale și vei dori ca ceilalți să te respecte, inclusiv părinții sau alți adulți apropiați. Nu lăsa tutunul, băutura sau drogurile să intervină, deoarece poți pierde respectul și ajutorul lor.
- Informează-te bine asupra efectelor **tutunului, băuturii** și drogurilor, așa vei putea lua decizia cea mai bună.
- Planifică înainte. Dacă mergi la o petrecere sau ieși undeva cu prietenii trebuie să fii inteligent(ă) și să te protejezi. Nu deveni o victimă într-un grup care bea sau consumă droguri. Asigură-te că ai pe cine suna, fie că e zi sau noapte, dacă ai nevoie. Și fă la fel pentru prietenii tăi.
- Cere ajutor. Dacă tu sau cineva cunoscut este în pericol, caută ajutor.

Nistor Ioana, profesor chimie

Meteoriti

Meteoriti sunt bucăți de materie, a căror dimensiune variază foarte mult, de la mărimea firelor de nisip, până la mărimea unei mingi de tenis, dar și mai mari.

Ceea ce îi face spectaculoși este viteza de deplasare, de 50 000 km pe oră. Când intră în atmosfera terestră, datorită frecării temperatura lor crește foarte mult (1700 grade) și se aprind. Li se mai spune și stele căzătoare. Uneori, din fericire destul de rar, se întâmplă ca astfel de obiecte să lovească scoarța pământului. Craterul lăsat este de 12 până la 20 de ori mai mare decât mărimea obiectului propriu zis.

În timpurile vechi meteoriti erau considerați daruri de la zei sau fulgere de piatră.

Unul dintre cele mai controversate și discutate evenimente referitoare la meteoriti este cel din 30 iunie 1908, din Siberia. Pe o distanță de câteva sute de km, martorii acelui eveniment au văzut o uriașă minge de foc strabatând cerul, lucru ce dovedește că meteoritul a intrat în atmosferă într-un unghi ascuțit. El a explodat, dând naștere la vânturi puternice și zgomete asurzitoare și cutremurând pământul. Pădurile din zonă au fost distruse pe suprafețe întinse. Nu s-a găsit niciodată nici un meteorit în locul unde se considera că ar fi căzut, de aceea timp de mulți ani oamenii de știință au crezut că explozia a fost cauzată de o cometă. Acum, predomină teoria conform căreia un meteorit a explodat deasupra pământului. Fenomenul nu a fost pe deplin elucidat, fiind luate în considerare și alte ipoteze.

Adămache Alexandru, clasa a VIII-a B

Colonizarea planetei Marte

Colonizarea planetei Marte este un subiect important care a captat imaginația oamenilor de-a lungul secolelor. Această idee a fascinat oamenii de știință, inginerii, scriitorii și artiștii, care și-au imaginat diverse modalități de a atinge acest obiectiv ambițios. În prezent, mulți agenții guvernamentale și corporații private se concentrează pe explorarea și colonizarea planetei roșii. De la ideea lui H.G. Wells despre Marte ca fiind un loc unde oamenii ar putea începe o a doua viață, la proiectele actuale de explorare și colonizare, acest concept a fost întotdeauna în centrul atenției.

Marte este una dintre planetele cele mai apropiate de Terra și poate fi considerată un punct important în explorarea spațiului. Deși aceasta este o planetă dură și ostilă, aceasta are multe caracteristici care o fac potrivită pentru colonizare, cum ar fi prezența apei sub formă de gheață, o atmosferă care poate fi protejată prin construirea de stații spațiale și prezența unor resurse esențiale precum oxigen și carbon. Are o atmosferă subțire și o gravitație similară cu a Pământului, ceea ce face posibilă menținerea unei stabilități climatice și a unei atmosfere respirabile.

Colonizarea lui Marte ar putea fi un important pas pentru umanitate, deoarece ar oferi un plan B în cazul în care Terra devine nehabitatibilă din cauze precum schimbările climatice sau alte probleme globale. De asemenea, colonizarea lui Marte ar putea oferi oportunități de cercetare științifică, cum ar fi studierea istoriei planetei și a formării sistemului solar.

În concluzie, colonizarea lui Marte este un obiectiv important pentru umanitate și poate oferi oportunități unice

de cercetare științifică și dezvoltare. Cu toate acestea, va fi nevoie de tehnologii avansate și de eforturi colaborative internaționale pentru a face acest vis o realitate.

Cazacioc Edvin, clasa a VI-a A

Akina

De când mă știu, mereu am fost pasionată de părțile mai “ascunse” ale astronomiei, care includeau forme de viață de pe alte planete descoperite sau nedescoperite. În fiecare zi liberă și după școală, citeam cât mai multe cărți, articole despre ființe extraterestre de pe alte planete și cu cât aflam mai multe, cu atât eram și mai interesată de ce mai pot afla nou.

Acum 5-6 ani am avut în sfârșit oportunitatea de a ajunge într-un laborator de astronomie de la NASA și de a-mi împărtăși ideile și curiozitățile cu câțiva profesioniști în acest domeniu. Câțiva ani mai târziu, intelectul meu m-a ajutat să fiu unul dintre cei mai tineri oameni care să plece în explorare de alte planete, cu nava spațială creată de mine și de echipa mea, care atinge o viteză nemaipomenită și ne ajută să mergem distanțe mult mai mari în spațiu, decât am reușit până acum.

Eram încântată, deoarece aceasta era prima mea plecare în afara planetei Pământ, după tot interesul și toată munca depusă, în sfârșit visul meu începea să devină realitate. După mult timp în care am încercat să găsesc orice formă de viață în afara Terrei, începeam să mă dau bătută, simțeam că toate eforturile pe care le-am făcut până acum erau

degeaba. Dar brusc se vedea ceva în depărtare, nu puteam să-mi dau seama dacă era o lumină, sau ceva mișcător, dar eram sigură că am descoperit ceva nou.

După numeroase cercetări, am aflat că ce văzusem eu era o planetă descoperită de mine numită Akina, pe care locuia o rasă de extraterestrii super avansați tehnologic numiți Akinieni, care ajunseseră la un asemenea stadiu de dezvoltare încât nu se mai mișcau din casă decât ca să se împerecheze.

În restul timpului stăteau la un “calculator” numit de fapt ordinator de interes personal și făceau totul printr-o lume virtual, creată de ei. Absolut toată activitatea lor se desfășura în jurul domiciliului, niște habitate rotunde așezate pe niște bețe ridicate la diferite înălțimi, astfel încât să se suprapună și să ocupe cât mai eficient spațiul limitat de pe planeta lor.

Și așa visul meu de mică a devenit realitate. După ani de așteptare, de cercetat, de eforturi și de învățat, în sfârșit pot spune că am făcut ce mi-am dorit toată viața. Sunt prima persoană din lume care a descoperit o întreagă civilizație nouă din afara Pământului, pe planeta Akina. Mai am încă multe întrebări fără răspunsuri: Cum s-a format această civilizație? Cum a ajuns așa de dezvoltată? De cât timp există? Ce altceva este încă nedescoperit?

Crăciun Diana-Theodora, clasa a VII-a B

Când SF-ul devine realitate: fizica a creat molecule din fotoni uniți

Amatorii cinematografului cu siguranță și-l amintesc pe Darth Vader, celebrul personaj din Războiul Stelelor care mânuiește cu abilitate o sabie de lumină, numită *lightsaber*. Dacă filmul este ficțiune pură, oamenii de știință au reușit, în condiții de laborator, să transforme lumina în materie și să producă ceea ce au numit „lumină solidă”.

Fotonii, particulele subatomice care alcătuiesc lumina

Fizica - Nu au o masă care poate fi determinată și sunt incapabili să reacționeze unii cu alții. Comportându-se ca două fascicule laser care atunci când interacționează pur și simplu trec unul prin celălalt, după cum se arată pe **Phys**.

Tehnologia prin care fotonii se atrag și se „lipesc” între ei

Fizica - O echipa de oameni de știință de la Universitatea Harvard și MIT (Institutul Tehnologic Massachusetts) condusă de profesorii de fizică Mikhail Lukin și Vladan Vuletic a reușit să dezvolte o tehnologie prin care fotonii se atrag și se „lipesc” între ei pentru a crea molecule de lumina. Potrivit spuselor profesorului Mikhail Lukin, de la Universitatea Harvard „cele mai multe proprietăți ale luminii, pe care le cunoaștem, se datorează faptului că fotonii sunt lipsiți de masă. Și că aceste particule nu interacționează unele cu altele. Ceea ce noi am făcut, a fost să creăm un mediu special în care fotonii să interacționeze. Atât de puternic încât să acționeze ca și cum ar avea masă și să se lege împreună pentru a **forma** molecule.”

Primul pas în realizarea acestui experiment a fost ca oamenii de știință să creeze un mediu controlat caracterizat de condiții extreme

Cercetătorii ai început prin a pompa atomi de rubidiu. Un metal alcalin, strălucitor, foarte activ – într-o cameră vidată. Apoi au folosit lasere pentru a răci norul de atomi până la o temperatură apropiată de zero absolut (– 273 grade Celsius sau 0 Kelvin). Zero absolut este punctul de energie termică minimă în care ciocnirile dintre particule încetează, acestea păstrându-și doar o vibrație slabă. **Apoi, utilizând impulsuri laser foarte slabe, au descărcat un foton în norul de atomi format** Fizica - Pe măsură ce fotonul se deplasează în nor, **energia** este transferată de la atom la atom. Iar în cele din urmă iese din nor cu fotonul, a explicat Lukin.

Când Lukin și colegii săi au descărcat doi fotoni în nor. Au fost surprinși să vadă că aceștia au ieși din norul de atomi împreună, ca o singură moleculă. cei doi fotoni au format o moleculă datorită unui efect numit „blocada Rydberg”. Care spune că dacă un atom este excitat, alți atomi din jurul acestuia nu pot fi excitați în aceeași măsură. Aplicată în cazul experimentului de față, cei doi fotoni care au intrat în norul de atomi, se împing. Și se atrag reciproc prin nor. În timp ce energia lor este transferată de la un atom la altul.

Evduh Ștefan-Vlad, clasa a VI-a A

Sport – bucurie și sănătate

Sportul înfrumusețează omul și leagă noi prietenii ***”Mens sana in corpore sano”***

Sportul are un rol extrem de important în viața copiilor, întrucât le îmbunătățește sănătatea, aspectul fizic și le oferă un echilibru emoțional. Exercițiile fizice sunt un mod excelent de a fi în formă, de a rămâne sănătoși, dar în același timp se creează stima de sine.

Prin această activitate, elevii au o oportunitate minunată de a-și desfășura activitățile și în aer liber, care reprezintă o adevărată sursă de sănătate pentru minte și corp. Implicându-se în diverse jocuri și devenind activi, nu fac altceva decât să le dezvolte diferite abilități care le oferă o încredere și mai mare în sine.

Spotul de echipă este cel care legă noi prietenii. Acest lucru se datorează, în mod special, faptului că impune o disciplină și respectarea unor reguli, dar totodată duce la dezvoltarea abilităților de comunicare. Prin interacțiunea cu membrii echipei se îmbunătățesc relațiile sociale. Cu toate că, astăzi tehnologia modernă ocupă destul de mult timp în viața tinerilor, se poate observa în rândul elevilor o pasiune pentru sport. Dovadă stau rezultatele pe care aceștia le-au obținut la olimpiadă.

Elevii Școlii Gimnaziale "Gh. Banea" Măcin au dat dovadă de multă ambiție și perseverență. Petrecând multe ore pe teren, rezultatele nu s-au lăsat așteptate. Aflați sub îndrumarea profesorului de Educație fizică și sport au obținut locuri fruntașe la Olimpiada Națională a Sportului Școlar.

Teoharidis Mihai, profesor educație fizică și sport

Sportul - pasiune și reușită

La un moment dat a apărut handbalul în viața mea și ce a urmat e o poveste frumoasă. Înainte de a-l practica eram doar un simplu băiat căruia îi plăcea să joace fotbal cu prietenii de pe stradă, până într-o zi când unul dintre ei mi-a propus să merg la un antrenament de handbal. Prima oară i-am spus că acest sport nu este pentru mine, dar m-am mai gândit și am fost de acord.

Am ajuns la sala de sport plină de emoții, fiindcă urma să cunosc oameni noi. Mi-a plăcut foarte mult faptul că m-au primit călduros atât copiii, cât și antrenorul. Am decis să-mi dedic timpul liber acestui sport, în speranța că voi putea performa.

Acum să nu crezi că, dacă vei începe, va fi totul foarte bine, este un drum lung de parcurs până vei ajunge la rangul potrivit. În primii doi ani mi-a fost destul de greu, deoarece nu primeam pase de la colegi, doar se uitau la mine și aruncau mingea în altă parte. Eram foarte trist, mereu spuneam că vreau să mă las de acest sport, dar în sinea mea știam că voi reuși într-o bună zi și voi fi mai presus decât toți care spuneau că sunt slab.

După pandemie s-a schimbat totul, am început să devin o parte foarte importantă a echipei. Am început să avem meciuri. Nu pot uita primele jocuri de mini handbal. În anul 2019, echipa *Arrubium Măcin* a luat locul 2 pe țară la campionatul de mini handbal.

Am parcurs un drum lung împreună cu echipa în prima divizie, iar în anul 2022, *Arrubium Măcin* a câștigat titlul de Campioni Naționali la Beach handbal.

Acest "hobby", să-i spun așa, m-a făcut să ajung un om mult mai împlinit, am cunoscut oameni noi, am vizitat locuri pe care nu le mai văzusem niciodată, chiar m-am schimbat și din punct de vedere corporal, m-am mai înălțat, am o condiție fizică mai dură și o gândire mai limpede. Am încredere că oricare copil poate ajunge la cote înalte, trebuie doar să muncească și să-și împlinească visul.

În prezent, *Arrubium Măcin*, cum am spus, deține titlul de Campion Național al României la Beach handbal și două premii speciale, pentru cel mai bun portar, Popescu Robert și pentru golgheterul competiției, Vlădilă Ciprian-Liviu. După turneul de handbal pe nisip, Măcinul a avut numai victorii la handbalul clasic, 16 victorii consecutive și va continua...

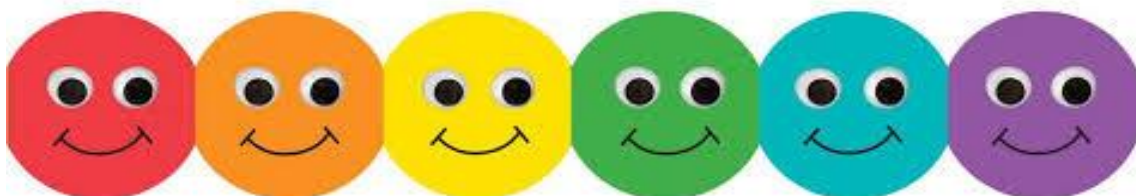
În concluzie, să practici un sport îți poate aduce multe beneficii, nu contează că este fotbal, handbal, baschet sau oricare altul. Sportul în viața omului are un rol foarte important și îți dă satisfacția reușitei.

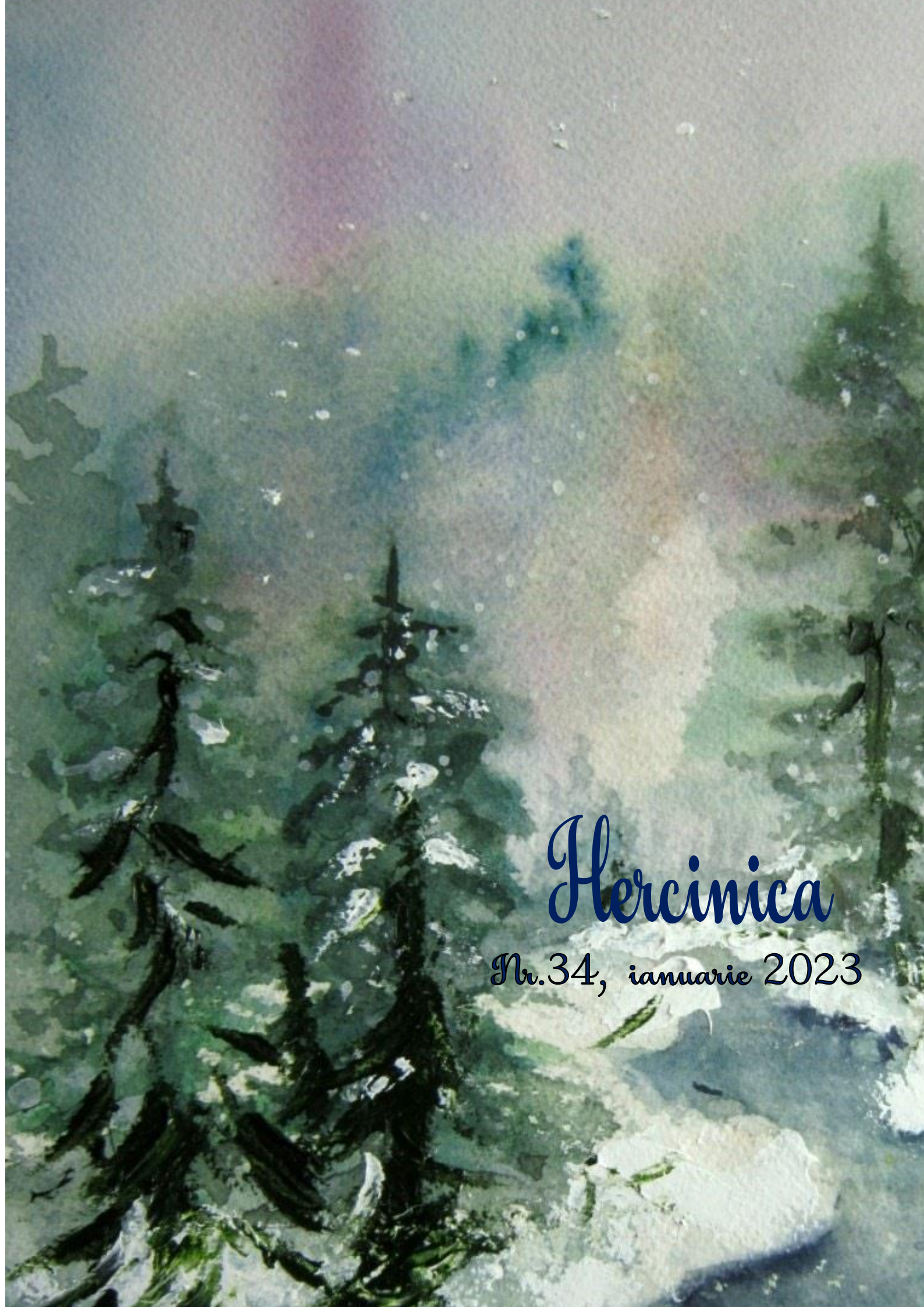
Vlădilă Ciprian-Liviu, Clasa a VIII-a C

Perle ale elevilor - de prin file adunate...

- „Traian Vuia a proiectat un automobil ...“gen” de zburat”, „Traian Vuia s-a născut în județul de azi Traian Vuia” și „A rămas fără bani de facultate și se împiedica de piedici ca să-și facă avion de zbor”.
- „Cuvântul “balconăș” s-a format dintr-un balcon, prin metoda constrângerii”.
- „Rolul cratimei din “să urce-n pod” e să se urce în pod”.
- “Mama inconștientă își lasă copilul să se suie în pod, chiar dacă poate să cadă în cap!”
- “Originea autorului este o familie, o mamă și un tată”.
- “Originea scriitorului este continentul scoțian, dar a avut legături obraznice cu președintele Statelor Unite”.
- “Cuvântul “băiețel” s-a format prin compunere de la vocativul “băi” și sufixul “ețel”.
- “Când să vină vacanța și să scap, mă luați cu examenele”.
- „Copiii vor să-și lase mâncarea pentru că aveau la ei ouă fierte și ceapă, care probabil s-au împuțit și au atras sălbăticiunile pădurii, comoara noastră națională, Moș Martin”.
- „Textul nu are idei secundare. Toate sunt super principale și îmi e jenă să aleg”.
- „Oamenii s-au gândit să facă pe morții sau să se cațere într-un copac, pentru că nu puteau să le facă pe amândouă”.
- „Nu am fost într-o cetate, dar voi povesti o întâmplare dintr-o stațiune all inclusive, adică tot inclusiv”.

Hercinica

Nr.34, ianuarie 2023